

НА УРОКЪ

Майката: — Тукъ елاته, ластовички,
Мои бързокрили птички:
Днесъ ще имаме урокъ
За летежъ високъ.

Че студено е тукъ зиме,
Та ще тръбва да летиме
Презъ високи планини
Дълги, дълги дни.

Едно ластовиче: — О, не искамъ, че преядохъ,
Триста комари изядохъ,
Хичъ не ми се днесь лети,
Остави ме ти.

Майката: — Мързеливецъ, скоро тука!
Кой живѣе безъ наука?
Я вижъ: хиляди деца,
Съ радостни лица,

Днеска тичатъ къмъ школото
И въ града и въвъ селото.
Всѣки учи като лъвъ,
За да бѫде пръвъ.

А пъкъ ти се излежавай,
Ала пожя не забравяй:
Имашъ слабички крила,
На урокъ ела!

Лжчезаръ Станчевъ